

TIT SPYRJA VIT SVARA

Bergur Hansen, djóralækni

Heri Joensen, prestur

Heri Kragesteen, sálarfrøingur

Ingi Højgaard, lögfrøingur

Jens Andreassen, lækni

Jóhanna á Tjaldrafløtti, fòslu/húsarhaldsfrøingur

Jón Klein Olsen, politistur

Jón Kragesteen, fer-slutrygg

Julianna Næs, pedagogur

Sjár-ur Johannesen, sosialráðgevi

Turid Thomsen, lestrarveg-leiari

Marius Staksberg, málfrøingur

Pedagogurin

Vit hava ein 5 ára gamlan son í barnagarði í Havn. Okkum lýstir at vita, hvør námsfrøiliga hugsanin er um ta>, at børnini "savnst" í ringi eina ella tvær ferir um dagin, fast. Hetta var vanligt á ørum stovni, sum eldri sonur okkara var á, men tíverri ikki á stovninum, i> yngri bróðurin nú er á. Vit halda ta> vera spell!

Svar:

Sum eg skilji á spurningi tykkara so hava tit havt gó>ar royndir í barnagarðinum hjá eldra soninum viðvíkjandi at samla børnini í ring. Ymiskt er, hvat ein pedagogur ella barnagarur leggur dent á í vanliga barnagar>sarbei>num, so er eisini, tá i> øll børnini eru saman eina løtu um dagin.

Tann námsfrøiliga hugsanin kann vera, at børnini læra at fortelja og luta eftir hvørjum ørum. Tei læra spøl og sangir, sum so øll kunnu vera saman um. Nógv av mínum starvsfeløgum halda ta> vera gott fyrri barni>, at ein ste>gur er í vanliga spælinum inni og úti og tí samla børnini saman í ring. Mínar royndir eru eisini, at tú styrkir samanhaldi> millum børnini, samstundis sum ta> einstaka barni> fær møguleika at gera.

Løgreglan

Eg var> ste>ga> við tunn-ilsmunnan í Kollafirði á veg til Havnar, tí eg koyrði ov skjótt í bygðum øki. Politisturin, i> ste>ga>i mær, segði sum var, at eg hevði koyrt 72 km/t og eg tók til fót á fáa eina bót uppá 850 kr. Nakrar vikur seinni fái eg bótna sendandi við postinum og nú er bótin hækka> uppá 1150 kr. Eg ringdi tók til fútaskrivstovuna og segði, at hetta mátti vera ein feilur frá teirra síu. Men daman, sum eg fekk fatur á upplæsti mær, at her var als eingin feilur gjørdur, tí um tú koyrir 72 km/t í bygðum øki er bótin 1150 kr og ikki 850 kr. Hon segði so viðari, at tey fleiri ferir høvdu sagt við politistarnar, at teir ikki skuldu upplæsa um upphæddina á bótni, tí ta>

høvdu teir ikki skil fyrri. Mín spurningur er tókil, um ta> kann vera> rætt, at politistarnir, sum gera fer>kanningar, ikki hava skyldu bót til víta júst hvussu stóra bót tú fært tá teir ste>ga tær?

Svar:

Politistarnir, sum gera fer>kanningar, hava ikki skyldu at víta ella upplæsa, hvussu stóra bót hvør einstakur fær. Tá fer>kanningarnar eru av, ver>ur sektaruppskót skriva>. Hetta ver>ur so sent víðari til Fútan til endaliga gó>kenning og ásetan av bót. Ta>, sum ofta kemur fyrri er, at fólk spyrja, hvussu stóra bót tey fáa. Hartil er ta> ymiskt, hvussu teir einstøku politistarnir svara. Summir siga seg ikki víta og ørir siga eitt nøkulunda tal.

Sosialrá>gevin

Eg eri ein einlig mamma við tveimum smábørnum, sum kundi hugsa> mær at fari> undir eina útbúgving í Føroyum, ella at fingi> mær eitt lærupláss. Veruleikin er kortini tann, at eg havi ikki rá, um eg bert fái útbúgvingarstu>ul. Havi eg rætt til nakra veiting frá almannastovni, so leingi eg eri undir útbúgving?

Svar:

Hesin spurningur er tengdur at so nógvum viðurskiftum, at ta> er torført at svara, td. figgjarstø>a, íbú>arvi>urskifti, slag av útbúgving ella slag av lærupláss. vm. Ta> er møguleiki at fáa stu>ul til endurbúgving, um so er, at treytirnar fyrri stu>uli eru til sta>ar. Eg vil tí mæla viðkomandi til at venda sær til Almannastovuna (endurbúgvingardeildina) og fáa eitt prátt við sosialrá>geva um, hvørjir møguleikar eru.

Djóralæknin

Sonur okkara ynskir sær so ein hund. Hvørki vit, foreldrar hansara ella hann, hava nakrar royndir í at hava hund. Satt at siga ræ>ist eg nógvur hundar. Tí kundu vit hugsa> okkum ein gó>sligan hund, ein sum ikki goyr ov illa og er lættur at venja. Og hvat skulu vit serligan leggja

okkum í geyma, tá i> vit fáa okkum hund?

Svar:

Tit skulu gera tykkum greitt, árenn tit fáa tykkum hund, at ta> fer at krevja stórt tol, og at stórir partur av tykkara tí> eigur at fara til at vera um og venja hundin. Tá tit ikki hava havt hund fyrr haldi eg, at tit fyrst og fremst skuldu fingi> tykkum til vega vítan um hundar og hundahald. Ta> er ilt at síla, hvussu ein hundahvølpur fer at royn>ast, tá hann bert er 8 vikur gamal, men rá>ini eru heldur, at tit mett ver>ur um, hvussu lyndi> er bæði á tik og hundi, sum hvølpurin er undan. Hetta eigur at geva eina ábending um, hvussu hvølpurin ver>ur, tá hann er vaksin. Er talan um hund av serligum slag - rasuhund, er umframt útsjóndin eisini lyndi> á hundinum serstakt fyrri hvørt hundaslag sær. Hetta vil siga, at serligir eginleikar fylgja einum hundaslagi. Til dømis vera>a hundar av pittbull terri slagi rokna>ir fyrri at vera serliga ó>ir, me>an labrador hundar eru gó>sligir. Umhugsa tit at fáa tykkum ein rasuhund, og velja tit ein hund sum hóskar til tykkara, eru gó>ir møguleikar fyrri at tit fáa ein hund, sum fer at royn>ast væl og at tit fáa glei> av honum. Ta> sum umframt alt anna> hevur tðdning er tó, at tit hava umstø>ur, at tit geva tykkum, at tit til at hava hund, og at hann ver>ur rætt vandur. Nógv av skrivligum tilfari er til taks um hundar og ein gongd lei> var, at tit spurdu tykkum fyrri á bókasavni>num.

Eini 25% av okkum njósa, um vit koma í sterkt ljós, sum t.d. tá sólín knappliga skínur í>gðnum skíggini ein gráan várðag. Granskarar meina, ta> er tí, at refleksbogin í tí væl>kendu pupilrefleksini liggur so tætt upp at njósi>refleksboganum, at ta> hjá hesum fólkunum hendir ein yvirlei>ing millum bogarnar inni í mœnuni (skammlop). Hetta fyrirbrigdi> ver>ur á fakmáli populert kalla> ÁCHOO>-syndromi>. Ein kann ímynda sær, at flogskiparar við hesum “veikleika” ikki altí> hava ta> so lætt. Teirra arbei>ir er jú ein stóran part omanfyri skíggini, har sólín um dagin altí> sær!

Hvør njósar og av hvørjum? Jú, serliga tey, i> hava krim og allergi. Útløysandi stimulus er bakteríur, virus, ymisk allergen (pollen, soppur) og vanligt dust. Øll munnu kennast við og minnst aftur á onkrar njósi>urnar, sum t.d. tá mammann banka> teppi á snóratræn>um ella úti á altanuni, og tú stó>st solei>is fyrri, at dust>fylta loti> bar á teg.

Læknin

Hví njósa vit, er ta> tekin ella symptom uppá naka>?

Svar:

At njósa; eitt nos ella fros ella frøys. At njósa er ein refleks (afturbragð) – ein sokalla> verjurefleks. Kenslusamir nervaendar liggja ímillum kyknurnar í nasarovuni, og vera> teir stimulera>ir nó>g miki>, senda teir impulsir inn til hámœnuna (medulla oblongata), har eitt njósi>centur liggur. Hetta centri> hevur nervasamband útaftur til

nøs, eygu og vøddarnar, sum st>ra andardráttin.

Tá tú njósar, hendir fylgi>andi: tú kanst ikki standa ímóti einum sterkum tørvi at anda djúpt inn og fyllir lunguni við luft. Samstundis økist bló>renslí> til rovuna í nøs og viðhvørt eisini eygu, solei>is at ein kennir seg “typtan í nøsini”. Í næstu løtu draga allir útdandingarvøddarnir seg saman so skjótt og við eini slíkari megí, at luftin í lungu, ovari andlei>, nøs og munní ver>ur so at siga eksplosívt skotin út, og bakteríur, støv, partiklar og slím fylgja við. Rovan í nøsini og munnholuni ver>ur á henda hátt reinsa>. Hetta er uttan vía endamál i> við nosinun.

Eini 25% av okkum njósa, um vit koma í sterkt ljós, sum t.d. tá sólín knappliga skínur í>gðnum skíggini ein gráan várðag. Granskarar meina, ta> er tí, at refleksbogin í tí væl>kendu pupilrefleksini liggur so tætt upp at njósi>refleksboganum, at ta> hjá hesum fólkunum hendir ein yvirlei>ing millum bogarnar inni í mœnuni (skammlop). Hetta fyrirbrigdi> ver>ur á fakmáli populert kalla> ÁCHOO>-syndromi>. Ein kann ímynda sær, at flogskiparar við hesum “veikleika” ikki altí> hava ta> so lætt. Teirra arbei>ir er jú ein stóran part omanfyri skíggini, har sólín um dagin altí> sær!

Hvør njósar og av hvørjum? Jú, serliga tey, i> hava krim og allergi. Útløysandi stimulus er bakteríur, virus, ymisk allergen (pollen, soppur) og vanligt dust. Øll munnu kennast við og minnst aftur á onkrar njósi>urnar, sum t.d. tá mammann banka> teppi á snóratræn>um ella úti á altanuni, og tú stó>st solei>is fyrri, at dust>fylta loti> bar á teg.

Málfrøingurin

Eitt handbóltsfelag á Skála>fjør>um eitur Tjaldur. Út>varpi> tykist hava rættliga stórar trupulleikar av or>inum; við hvørt ver>ur or>ibent, men oftast ikki. Hvat er ta> rætta?

Svar:

Vit plaga at b>ta navnor> í tveir flokkar, felagsnøvn og sernøvn. Sernøvn eru t.d.

fólkanøvn, bygðarnøvn, skipanøvn, nøvn á feløgum, stovnum, fyrítøkum o. s. fr. Felagsnøvn eru øll onnur navnor>, t.e. or> sum *fiskur, fólk, sjó>gur*, hús o. s. fr. Sernøvn eru sostatt ta>, vit í vanligari talu kalla nøvn, me>an vit kundu nevnt felagsnøvn vanlig navnor>, og tey heitini fara vit at brúka her.

Nøvn eiga at bendast sum onnur or> í málinum. Kortini er ta> ein sannroynd, sum nevnt í spurninginum, at hetta ikki altí> ver>ur gjørt. Í sambandi við fólkanøvn eru ta> serliga sterkt bend nøvn, sum ikki vera> bend. Ta> er vanligt at hoyra og siggja eitt nú *hjá Ólavur, hjá Katrin* og við hvørt eisini *hjá Malan*. Fyrisetingin hjá st>rir altí> hvørjumfalli, og eftir reglunum átti ta> tí at veri> *hjá Ólavi, hjá Katrini* og *hjá Malni*. Veikt bend fólkanøvn vera> hinvegin vanligu altí> bend. Eitt nú høvdu fá ivast í, at ta> eitur *hjá Óla* og *hjá Ragnu* - neyvan nakar hevði> sagt ella skriva> hjá Óli ella hjá Ragna.

Ta> er vanligt at nevna feløg, skip, fyrítøkur og mangt anna> eftir vanligum navnor>um, og tá hava vit við hvørt lyndi til at lata or>ini vera óbend, hóast or>ini annars altí> vera> bend. Eitt kent dømi er tí>indasendingin í Sjó>narpi>num, *Dagur* og *vika*. Eingin hevði> sagt t.d. *Tí>liga á dagur* ella *Ta> hendi sein>astu víka*; vit høvdu sjálv>andi sagt *Tí>liga á degi* og *Ta> hendi seinastu víku*. Kortini er vanligt, tá i> tos>a> ver>ur um eitthvørt, sum er hent, at sagt ver>ur okkurt sum *Ta> var í Dagur* og *vika í gjárkvøldi>*, heldur enn *Ta> var í Degi* og *viku í gjárkvøldi>*, sum málæran ásetur, og sum eisini skuldi veri> ta> natúrliga. Vanlig navnor> eiga sostatt at bendast, eisini tá i> tey vera> brúkt sum nøvn.

Ta> er sjálvandi eisini galdandi fyrri handbóltsfelagi> *Tjaldur*. Eingin hevði> t. d. ivast í, at ta> eitur *Rei>ri> hjá einum tjaldri*, ikki *Rei>ri> hjá einum tjaldur*. Tí er ta> eisini óvut at siga *Neistin spælir móti Tjaldur*; ta> eigur sjálvandi at vera *Neistin spælir móti Tjaldri*. Tá i> nøvn eru óbundin, er eisini rættast at handfara

tey sum óbundin í hvønn>og hvørjumfalli eins væl og í hvørfalli, og eru nøvn bundin, eiga hvønn>og hvørjumfall eisini at vera bundin. Tey, sum stovna>u handbóltsfelagi> *Tjaldur*, valdu at hava navni> ó>bundi>. Tí er ta> eitt sindur óheppi>, tá i> sagt ver>ur eitt nú *VÍF vann á Tjaldri>num*; ta> hevði> hóska> betur at sagt *VÍF vann á Tjaldri*. Í Runavík hava tey eisini ein kappró>arbát, sum eitur eftir sama fugli, men tá er navni> bundi>, t.e. Tjaldri>. Vit kunnu sostatt siga eitt nú *Hann spælir við Tjaldri*, men *Hann* ror við Tjaldri>num.

Lestrarveglei>arin

Um ein ætlar sær at lesa uttan fyrri nor>urlond, so fær man upp til 60.000 kr. frá Stu>ulstovninum. Hetta er deiligt, men hesin peningur er tó mangan ov lítil til at dekkja skúlagjaldi>, sum í mínum føri er knapp>ar 80.000 kr. Eg veit, at man fær bjó>a> lán til restina av skúlagjaldinum, men veitst tú, um ta> er upp á tal, at alt skúlagjaldi> ver>ur goldi> solei>is, at man fer uttan um nor>urlond at lesa við somu umstø>um sum í nor>urlondum?

Svar:

Eg havi einki hoyrt um, at skúlagjald, sum fer upp um 60.0000 kr, fer at vera> goldi> í framtí>ini, um ein ætlar sær at lesa uttan fyrri nor>urlond. Ein kann læna restina av upphæddini frá Stu>ulsstovninum, sum tú nevnr. Um hetta ikki er ynskiligt, kann eg mæla til, at ein útbúgvingarstovnur ver>ur valdur, har skúlagjaldi> liggur undir 60.000 kr. Annars kann eg nevna altjó>a> skrivstovuna, sum nú er sett á stovn, og sum væntandi fer at gera nógv viðurskifti> lættari, tá fólk ætla sær út um nor>urlond at lesa.

Sálarfrø>ingurin

Hvønn tðdning heldur sálarfrøingurin religi>on - trúgv - kann hava fyrri fólk, sum hava mist ein av sínum næstu?

Svar:

Trúgv hevur stóran tðdning fyrri okkum sum menniskju,

TIT SPYRJA VIT SVARA

ikki bara tá i> á stendur, t.d. tá i> vit missa onkran, ella kanska eru um at missa okkum sjálvi burtur. Serliga hugsi eg um tann stu>ul vit kunnu fáa við m.a. teimum ritualum, i> eru í samband við dey>a og jar>arferi>ir. Men við trúgv hugsi eg í hesum føri ikki bert um trúgv, i> er kn>tt at einari ávísar religi>sari sannføring. Trúgv sum sálarfr>iligt fyrirbrigdi er tek-in um eina sannføring um ávís viri> av meiri eksistentieillum slagi, t.d. grunda> á eitt grundleggjandi álít á seg sjálvan og onnur, og eisini á ein ávísan samanhang og meining í tilveruni.

Tann uggi ein prestur kann vera við til at geva, við at vísa til at tann deyri> er komin heim til Harran, kann eisini fáast við at víta, at tann deyri> gerst lí>ur í eini lívfr>iligum renslí. Deyi>in gevur lív til blómur

og annan vøkstur, i> vit einafer> kunnu gle>ast um - hóast sorgina og saknin. Heild og samanhangur og kenslan av meining hevur við okkum sjálvi at gera. Tá vit missa ein, i> stendur okkum nær, gerast vit var við>, at eisini vit skulu doyggja, og ta> er ein stór avbj>ing. So ein gó> sjálvskensla er av stórum tðdningi fyrri við>er> av sorgini, i> kemur, tá vit siga farvæl. Trúgv í hesari merking, og sum ey>kenni við religi>sari sannføring er heilsubót. Men vit kunnu eisini hugsa okkum ta> øv>ugt stø>una, at trúgv er for>an fyrri at vit fáa syrgt og minst til tey, vit hava mist. Ta> hendir í teimum førum, tá i> sorgin og sakn>urin hjá fólkí ikki fáa løyvi at vera teirra egni, men ver>ur tvinga>ur inn í ein samanhang og eina fatan, i> ikki skilir tann og tey, i>

hava mist, men heldur vísir teimum syrgjandi vantandi vir>ing.

Løgfrø>ingurin:

Tá i> val er til hagast>ri> er tann lóg galdandi, at tveir teir fyrstu límirir vera> valdir eftir eigaratalinum. Ta> er nó> greitt. Tann tri>i limurin skal veljast eftir teimum, sum eru á fundi. Hvørji eru tey í grundini, sum kunnu velja. Um so er, at pápi mín eigur eitt matr nr., og vit eru fimm systkin og øll møta upp. Hava vit so fimm atkv>ur, ella hava vit bert eina atkv>u?

Um so er, at felagshagi hevur meiri enn fimm eigarar, skal hagast>ri veljast. Ta> skal antin hava triggjar ella fimm nevndarlímir. Er avgj>rt at hava triggjar nevndarlímir, skulu tveir veljast eftir markatalinum,

i> merkir, at atkv>urætti>urin hjá hvørjum eigara er í mun til, hvussu nógv viðkomandi eigur í felagshaganum.

Tri>i nevndarlímurin ver>ur valdur av eigarunum, har hvør eigari hevur 1 atkv>u uttan mun til, hvussu nógv viðkomandi eigur í felagshaganum.

Um so er, at pápi tygara er eigari av einum matr.nr., so hevur hann 1 atkv>u, hóast tit 5 systkini møta upp hansara vegna. Í hesum føri hava tit systkini bert 1 atkv>u tilsamans.

Vi>merkjast kann, at um so er, at pápi tygara ikki er eigari av einum matr. nr., t.d. tí at tit fimm systkini frá honum hv>ur hava fingi> ein fimtapart av hansara matr. nr., so hava tit 5 atkv>ur, vísandí til, at tit tá eru 5 eigarar.

Kvinnur seta sær sjálvum ov stór krøv í politikki

Sannroynd er, at kvinnur, sum sleppa fram at í politikki, hava vanliga stóra útbúgving, me>an menn í størri mun kunnu tosa seg upp eftir stiganum, kom fram á javnst>u>nevndarfundi í Havn um vikiskifti >

Kvinnupolitikkur

Sunneva Háberg Eysturstein

Javnst>unevndin hevði> fund á Hotel Hafnia í gjár. Evni> á fundinum, var munurin á kvinnum og monnum í bygda og býrá>um, og í løgtinginum yvir>høvir.

Beinta í Jákupsstovu helt eina r>u um, hvat fólkí> krevur av kvinnum, og at man kanska krevur ov nógv:

- Ta> er so lí>andi vor>i> so, at kvinnur seta sær sjálvum ov stór krøv, og halda seg aftur, av tí at tær

- Ta> er so lí>andi vor>i> so, at kvinnur seta sær sjálvum ov stór krøv, og halda seg aftur, av tí at tær halda seg ikki megna hetta, sigur Beinta í Jákupsstovu

halda seg ikki megna hetta. Um ein hvagar til monnum, so hava teir flestu ikki nakra serliga stóra útbúgving, í mun til kvinnurnar. Tær kvinnur, i> eru innnan fyrri býrá>i>, m.a., hava tær heilt stóru útbúgvingarnar,

me>an menn hava lættari at koma fram við meiningum og krøvum sínum.

- Ni>urst>an var, at ein má royna ta> ein kann fyrri at stu>la kvinnum, tí kvinnur hava eins og menn eina meining at siga fjöldini. Í

grundini vil ta> siga, at um ein kvinna skal inn í l>gtingi>, má ein ma>ur út. Ta> er tó ikki rættvíst at siga so, men eiheldur er rættvíst at kvinnur eru for>a>ar, bert av tí at krøvini eru ov stór. Ta> eru ikki mennirnir i> seta hesi stóru krøvini, men tær einstaku kvinnurnar i> halda ov líti> um seg sjálva, til at vera> settar høgt, sigur Beinta í Jákupstovu.

- Frá 1972-84 var eingin kvinna í l>gtinginum, hóast nakrar vóru á>renn. Í '84 var ein, í '88 vóru triggjar, í '94 vaks ta> til f>ra og í '96 minka> aftur til triggjar. Í býrá>num komu tvær inn í 1984, sí>ani í '88 kom ein afturat og í '69 kom tann fimta.

Nú er fragari við talmuninum, men okkurt má gerast á>renn kvinnur at enda steingja seg heilt úti úr st>rinum yvir land okkara.

Grundlógardagurin ikki longur frídagur

Skúlafrídagur

Tí>indaskriv

Undirvísingar- og mentamálast>ri>

Landsst>risma>urin í mentamálum, Tórbjørn Jacobsen, hevur ídag avgj>rt, at gera eina broyt>ing í ásettum frídøgum, solei>is sum hesir vóru uppstrika>ir í einum rundskrivi, i> var> lati> skúlnum naka> fyrri summarfrítí>ina.

Grundlógardagurin (5. Juni) ver>ur strika>ur sum frídagur í føroyska skúla>erkinum. Dagurin man kennast flestu f>oyingum rættliga fremmandur. F>oyingar hava onganti> tiki> stø>u til donsku grundl>gina, hon er sum so mangt anna>, l>gd ni>ur yvir okkum. Nú ganga f>oyingar fram ímóti síni egnu grundl>g, og tá i> hon einafer> er samtykt, skal stø>a takast til, um ein f>royskur grundl>gardagur ver>ur ein á>settur frídagur í landsins skúla>erki.

Samtundis sum landsst>risma>urin hevur avgj>rt at strika> danska Grundl>gardagin sum frídag, hevur hann avgj>rt at áseta altjó>a> arbei>aradagin – 1. maí – sum frídag í føroyska skúla>erkinum. Dagurin ver>ur hátí>arhildin um allan heim, sum strí>sdagur hjá verkamonnum & kvinnum, ein ímynd av og ein varði í strí>num fyrri betri & rættví>ari korum hjá verka>

mannast>ttini. Sí>ani hann var> á>settur, sum ein avlei>ing av A>ru Internationalu, ein arbei>arará>stevna, sum var> hildin í París 1889, hevur hann vunni> sær hevd, sum sannur hátí>ardagur í flestu londum. Á>tlanin við hesum á>taki> er, at hann skal fáa somu stø>u í F>oyum, sum í hesum londum. Eisini ein á>annan av, at ta> eru tey i> berjast fyrri síni útkomu, við hondunum, við kroppinum, við høvðinum, i> eru dygg>astu skor>urnar undir tí framkomna samfelag, sum vit liva í og eiga í dag.

Rætta>a rundskrivi> um frítí> og frídagar í fól>askúlanum fyrri skúla>gini 2000/2001 sæst ni>anfryi: Allir nevndu dagar vera> rokna>ir sum frídagar. Árliga skúla>agatali> er 198 dagar. Í skúlaárinum 2000/2001 vera> 2 dagar til taks, i> skúlamyndugleikarnir á sta>num kunnu brúka sum frídag>ar. Skrivliga próvt>okan byrjar mánadagin 14. maí og endar fríggjadagin 18. maí 2001. Eingir frídagar vera> lagdir teir dagar, i> eru settir til skrivliga ella munnliga próvt>oku ella í praktikkí>arskei>num hjá skúlnum, sigur Undirvísingar- & Mentamálast>ri> í tí>inda>skrivi.

Summarfrítí>: mikudagin 28. juni –

sunnudagin 20. august

Heystfrítí>: leygardagin 7. oktober –

sunnudagin 15. oktober

Jólafrítí>: fríggjadagin 22. desember –